

er repræsenteret i de private Forsikringselskaber paa dette Omraade, en Indsigt, hvis Resultater i Form af Grundlagets Opstilling og de derpaa beregnede Tariffer yderligere er betrygget igennem den Statsinstitution, der dertil er skabt, det forsikringsteknisk kyndige Forsikringsraad. Skulde man endelig nævne en Forskel paa Betyggelsen i den Henseende, ja, saa skulde det da være den, at denne sidste Sigen god, som ligger i Forsikringsraadets Godkendelse af de private Selskabers Grundlag og Beregningsmaade, findes ikke for Statsanstalten. Thi med al den højtærede Ministers Indsigt i denne Sag maa jeg dog sige, at jeg stoler mere paa Forsikringsraadet i dette Forhold end paa det højtærede Finansministerium.

Den højtærede Minister siger, at dette Lovforslag maa gennemføres uden Frist, for ellers vil Statsanstalten ikke i det Tidsrum, hvori man i Rigsdagen behandler dette Spørgsmaal, kunne tegne Forsikringer. Nu tror jeg rigtignok, at det er en ganske uhyre Overdrivelse, og jeg tror endogsaa, at der vil være Mulighed for, selv om et saadant Lovforslag gennemførtes senere end 1. Januar, at tegne Forsikringer paa det gamle Grundlag med Adgang til at komme ind under det nye. Det vil der ikke være noget som helst i Vejen for. Men den højtærede Minister maa i denne Sammenhæng erindre, at man med den overordentlige sociale og økonomiske Betydning, hele det private Livsforsikringsomraade har her i Landet, ikke ved Lovgivningsforanstaltninger til Gunst for Statsanstalten i en vis Periode bør hindre de private Selskaber i at virke. Jeg tror i og for sig slet ikke, at man gør det ved denne Lov. Men jeg synes, at den højtærede Minister i de Udtalelser, han fremsatte herom, anlægger en alt for ensidig Betragtning paa dette Forhold.

Jeg maa endelig ganske bestemt og afgjort protestere mod en Udtalelse, som den højtærede Finansminister fremsatte, nemlig den, at hvis vi ikke havde en Statsanstalt her i Landet, var der Forsikringsmonopol. Maa jeg spørge, om den højtærede Minister da er uvidende om, at den Række af førstestangs Livsforsikringsanstalter, vi har her i Landet, virker ganske uafhængigt af hinanden paa hver sit suveræne Grundlag, efter hver sin tekniske Metode, godkendt af Forsikringsraadet. Og er den højtærede Minister uvidende om, at paa visse let opfyldelige Vilkaar staar hele den danske Livsforsikringsmark aaben for fremmed Livsforsikring. Hvorledes kan den højtærede Minister da tale om, at vi, hvis vi ikke havde Statsanstalten, havde Forsik-

ringsmonopol her i Landet. Og endnu mere urimeligt er det, at den højtærede Minister — man skulde ikke tro det muligt, men det er ikke desto mindre Tilfældet — paastaar, at hvis vi ikke havde Statsanstalten, vilde de danske Selskaber kunne tage en hvilken som helst Præmie, de havde Lyst til. For det første vil jeg nu betragte det som udelukket paa Grund af hele Livsforsikringsloven og det Tilsyn med Selskaberne, som er etableret gennem Raadet. Men dernæst vil det være praktisk talt fuldkommen meningsløst; hvis de danske Selskaber kunde tænke sig at forsøge et saadant Skridt, vilde Følgerne blive, at Selskaberne kom til at ligge inde med Tariffer, men ikke med forsikrede.

Finansministeren (*Bramsnes*): Det ærede Medlem Hr. Kraghs varme Interesse for den private Livsforsikringsvirksomheds Sag kender jeg, og jeg anerkender den ogsaa. Men jeg har den Opgave at se mere paa det almene, end der kan være Tale om, naar man ser Sagen fra et privat Livsforsikringselskabs Synspunkt. Lige saa vel som det ærede Medlem har fuld Ret til Forsvar, hvis man skulde komme den private Livsforsikringsvirksomhed for nær, vil jeg have Lov til at hævde, at det ikke kan være en Opgave, som foreligger for ham i dette Tilfælde. For her foreligger kun Spørgsmaalet om, hvorvidt Statsanstalten kan sætte sine Præmier ned, og hvis de private Forsikringselskaber protesterer derimod, er man inde paa Omraader, hvor de private Livsforsikringselskaber ingen Opgave har. De har ikke den Opgave at sørge for, at Statsanstaltens Præmier er høje nok, det skal Anstalten nok selv sørge for. Naar den vil ned sætte sine Præmier, gør den det uden at spørge de private Selskaber derom, og det bør den ogsaa kunne. De private Forsikringselskaber har efter min Formening i Statsanstalten den Konkurrence, de skal have for ikke at kunne skabe det Eneherredømme paa Markedet, der ellers kunde blive Tale om. Jeg tror, at det er en udmærket Vejledning for de private Selskaber med Hensyn til Arbejdet her i Landet, at de ved, at Statsanstalten eksisterer, og at de maa tage et vist Hensyn til den.

Naar det ærede Medlem Hr. Kragh ligesom antydede, at vi havde Forsikringsraadet til at paase, at der ikke sker noget saadant, som jeg nævnte, maa jeg sige, at jeg tror ikke, at det har den Opgave. Forsikringsraadet har ikke den Opgave at sørge for, at Præmierne er lave nok, men at sørge for, at de er høje nok, saaledes at